

NHÂN VIÊN THIỆN NGUYỆN PHÁP

Trước khi đặt chân đến Đài-Loan, tôi không hề tưởng tượng Đài-Loan rất phát triển. Đài-Loan được xếp hàng thứ 14 trên nấc thang kinh tế thế giới. Đài-Loan có diện tích gần 36 ngàn cây số vuông với 23 triệu dân, trong đó có 400 ngàn dân thuộc nhiều sắc tộc khác nhau. Vì có nhiều sắc tộc nên cũng có nhiều thổ ngữ ngoài tiếng quan-thoại là ngôn ngữ chính. Tôn giáo thì có Phật giáo chiếm đa số rồi đến Khổng giáo, Lão giáo và Kitô Giáo. Tín hữu Kitô chỉ chiếm thiểu số rất ít.

Chính trong bối cảnh này, tôi (Mukoi Tipotio - thanh niên Pháp) sống cuộc đời nhân viên thiện nguyện giữa các anh chị em Đài-Loan.

Nơi tôi làm việc nằm về phía Đông Đài-Loan tại khu vực có tên Yuli. Yuli là địa bàn hoạt động truyền giáo của Các Linh Mục người Pháp Thuộc Hội Thừa Sai Paris. Tôi làm việc dưới

sự điều khiển của Cha Yves Moal, Cha Sở giáo xứ.

Ngày đầu tiên đặt chân đến giáo xứ tôi ngạc nhiên gặp rất nhiều người tàn tật. Các giáo dân thường đến thăm và trò chuyện với Cha Sở. Họ cũng đến nhà thờ cầu nguyện giây lát, hoặc đến xin Cha Sở cho chút bánh ăn đỡ đói. Cũng có người đến xin Cha Sở ghé qua nhà cầu nguyện chung với họ nơi tư gia.

Tất cả các hình ảnh trên đây giúp tôi hiểu thế nào là một cứ điểm truyền giáo. Truyền giáo trước tiên là lắng nghe, quan sát và khám phá dân tình địa phương. Cha Yves Moal cùng với giáo dân trong giáo xứ có chương trình thu góp đồ phế thải và đem bán lại cho các công ty để họ tái sử dụng. Tiền bán được sẽ dùng cho các nhu cầu của Trung Tâm Người Tàn Tật do giáo xứ đảm trách.

Tôi gia nhập tiểu nhóm 5 người gồm một người cha gia đình và bốn người tàn tật. Chúng tôi có một chiếc xe đưa đến nơi bãi đồ phế thải và thu lượm những gì có thể bán lại được cho các nhà máy sản xuất vật liệu.

Lúc đầu công việc thật khó khăn vì mùi hôi thối xông lên nơi bãi rác. Nhưng bầu khí làm việc của tiểu nhóm thật thân thiện khiến chúng tôi quên mất thực trạng nhơ nhớp và vui tươi nhập cuộc.

Nhờ công việc nơi giáo xứ mà tôi tiếp xúc và chứng kiến tận mắt cái nghèo đói cùng cực của người dân địa phương. Chẳng hạn một lần chúng tôi viếng thăm gia đình với 8 đứa con. Người cha không có việc làm. Cả gia đình sống chen chúc trong một căn nhà nhỏ, không cửa, không nước, không điện, không giường. Căn nhà hoàn toàn trống trơn. Khi chúng tôi hỏi ông tại sao nhà không có cửa thì ông bình thản trả lời: Không cần cửa vì không có gì để kẻ trộm đến ăn cắp!

Song song với tiểu nhóm thu lượm đồ phế thải, tôi làm việc tại Trung Tâm của giáo xứ dành cho người tàn tật.

Tại đây có 35 người tàn tật đến sinh hoạt, tuổi từ 19 đến 43. Có 9 giáo sư bản xứ và 2 nhân viên thiện nguyện Pháp là tôi và Francois-Xavier. Trong số 35 người tàn tật chỉ có một người ngồi xe lăn. Có 5 người chỉ đến hoạt động rồi trở về gia đình vào ban chiều. Số còn lại trở về gia đình vào cuối tuần. Những người tàn tật ở lại Trung Tâm trong tuần được 3 bà mẹ Công Giáo và 2 thiện nguyện viên chăm sóc.

Sinh hoạt của Trung Tâm Tàn Tật gồm có: xưởng mộc, may áo, dệt vải, làm vườn, làm bánh mì, đúc bánh lễ, lượm đồ phế thải và vẽ hình trên các Tee-shirts - áo thun.

Xưởng vẽ trên áo thun được các bạn trẻ tàn tật đặc biệt yêu thích. Mỗi khi cầm đến bút vẽ, tức khắc khuôn mặt các bạn trẻ tàn tật thay đổi. Họ lộ nét hân hoan vui sướng. Họ như say mê đi vào nghệ thuật, dùng tài năng để diễn tả tâm tình cùng ước muốn! Chúng tôi thật hãnh diện về sự thành công của xưởng vẽ áo thun này!

Tôi chứng kiến bao điều kỳ diệu diễn ra nơi Trung Tâm Tàn Tật Yuli. Chúng tôi làm thành đại gia đình với các bữa ăn chung, các buổi dạo chơi chung, các buổi làm việc chung. Chúng tôi hiểu nhau bằng cử chỉ, ánh mắt và nụ cười hơn là bằng ngôn ngữ! Nhưng trước hết và trên hết, chính bí tích Thánh Thể nối kết tất cả chúng tôi lại với nhau. Chính Đức Chúa GIÊSU Thánh Thể mở rộng các cánh cửa mới cho chúng tôi bước vào cuộc sống.

Tôi xin trích dẫn đoạn văn ngắn của Cha Maurice Zundel để kết thúc chứng từ. Cha Maurice Zundel (1897-1975) là văn sĩ kiêm thần học gia người Thụy Sĩ. Cha viết: "THIÊN CHÚA không phải là kẻ nào đó chúng ta nói đến, nhưng chính là Đấng mà chúng ta hít thở và chúng ta thông truyền qua làn khí xuất phát từ bên trong chúng ta. Nếu bạn sống liên tục mối hiệp thông với THIÊN CHÚA thì người chung quanh bạn sẽ tức khắc nhận ra mối hiệp thông này. Không có tác động tôn giáo nhưng chính cuộc sống chúng ta thể hiện cho các hành vi và tâm tình tôn giáo".

... "Khốn thay kẻ chỉ là mảnh sành giữa đồ sành đồ gốm mà lại muốn tranh cãi với Đấng nặn ra mình! THIÊN CHÚA là Đức Thánh của Israel là Đấng nặn ra nó, Người phán thế này: Người dám chất vấn Ta về những gì xảy đến cho con cái Ta, người dám truyền cho Ta phải làm gì cho tác phẩm của Ta! Chính Ta đã làm ra trái đất và trên trái đất, đã dựng nên con người. Chính tay Ta đã dăng vòm trời và nạm lên đó ức triệu vì sao. Ta là Đấng Công Chính, Ta đã cho người này xuất hiện, Ta sẽ uốn cho thẳng mọi đường nẻo nó đi" (Isaia 45,9-13).

("Missions Étrangères de Paris", n. 410, Juillet-Aout 2006, trang 18-19).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt